

heeft hij in woord en geschrift gepleit voor het opdragen van de leiding van de gezinsvoogden aan de Voogdijraden. Als oppergezinsvoogd kan een kinderrechter volgens hem niet onpartijdig beslissen in een geschil tussen gezinsvoogd en ouders. De Jongh was in dit opzicht zijn tegenstander. Gedurende een halve eeuw is dit een strijdpunt gebleven. Nu eindelijk lijkt er een communis opinio te bestaan onder de kinderrechters, dat de leiding der onder-toezichtstelling niet langer bij de rechter moet berusten, maar bij instellingen voor gezinsvoogdij. Het is niet alleen de theorie van de scheiding der machten, die heeft gezegevierd, maar ook andere argumenten, waarover later.

Gedurende tien jaar heeft De Bie zich met hart en ziel aan de kinderrechtspraak gewijd en ook nadat hij als zodanig is afgetreden bleef hij op bestuurlijk gebied de zaak der kinderbescherming behartigen.

In 1930 is een feestbundel uitgegeven ter herdenking van de eerste kwarteeuw kinderwetten. Het is een echt jubelboek. De kinderrechtspraak functioneerde toen acht jaar. De Bie schrijft tot slot van een artikel hierover de hooggestemde woorden: 'De kinderrechter is er en hij blijft er ook, mits onze rechterlijke macht mannen (op den duur ook vrouwen?) oplevert, die de zware, maar dankbare taak op zich willen nemen om in de verscheurdheid van vele gezinnen met de onmisbare medewerking van andere organen richtend en herstellend invloed ten goede uit te oefenen'.

Aan het einde van zijn ambtsperiode dreigde de economische crisis door de noodzaak tot bezuiniging het werk van de kinderbescherming onmogelijk te maken. Zelfs is gedacht aan tijdelijk buiten werking stellen van de wet tot ondertoezichtstelling. Fel hebben de kinderrechters zich tegen die plannen geweed met als voorvechters De Jongh en De Bie. De eerste stuurde een pamflet aan de minister en alle kamerleden, getiteld 'Vaarwel'. De laatste woorden zijn: 'Het was een schoone tijd en met diepen weemoed gaan wij de troosteloze woestijn tegemoet, waar als hoogste levenswijsheid zal gelden:

'Hij rekt d'uitslag niet,
Hij telt het geld alleen.'

De kinderbescherming werd toen gezien als criminaliteit voorkomend. Men vreesde dat bezuiniging op jeugdzorg dure gevolgen zou hebben: toenemend aantal strafzaken, volle gevangenissen,